

ΑΛΕΞ. ΜΠΟΥΒΕ
ΤΑ
ΑΠΗΛΠΙΣΜΕΝΑ
ΑΙΟΝΤΑΡΙΑ

Συναρπαστικώτατο μυθιστόρημα της έποχης της Γαλλίας. Επαναστάσεως

[Συνέχεια εκ του προηγουμένου]

— Πλεύτων! Πλεύτων! Γύρεψε τὸν ἀφέντη σου!

Τὸ σκυλὶ λύρησε φάχνοντας γιὰ τριτην ψορά.

Αὐτὴ τῇ φορᾷ ἀκολούθωντας κάποιο ἀδύτορο ίχνος ἔφθισε ἔπις τὴν πόρτα. Ἀπό ἔκει, μὲν πεποιηση, τράβηξε πρὸς τὸ δρόμο, κυνῶντας τὴν εὐά. Ὁ Δρυτός τὸ ἀκολεύθησε. Μόλις ἔφτειχεν στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, ἔνας πυρεθόλισμὸς ἀκούστηκε.

— Καλὰ τῇ γύντωσα! εἶπεν ὁ Δρυτός φάχνοντας; μὲ τὸ χέρι τὸ κεφάλι του.

Τὸ δόλι μόλις τοῦ ἀγγίζει τὸ μέτωπο καὶ τοῦ πέταξε πέρα τὸ καπέλο. Τὸ αἷμα ἀρχίσε νὰ τρέχει καὶ γοκκίνησε τὸ πρόσωπο του.

“Η Ἀγγελική ποὺ ἔρχόταν πίσω μόλις τὸν εἶδε ματωμένο, τοῦ εἶπεντρομῆ:

— Σὲ πλήγωσαν;
— Δὲν εἰνε τίποτα μόλις ἡ στρατιὰ ποὺ ἀγγίζει τὸ δέρμα.

— Σκουπίσου τὸ πρόσωπό σου γέμισε αἷματα.

— Κάθε ἄλλος παρὰ νὰ σκουπιστῶ. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ μᾶς χρησιμεύσει. “Ἄς ἀκούσουμε τὸ σκυλί. Ο Πλεύτων μὲ τὸ κεφάλι σκυμένο ἔξακολουθούσε γὰ τρέχει ἐπὶ τῷ ίχνων τοῦ χυρίου του.

Σὲ λιγο ἐ ἀνηγνευται ἔφθισαν στὸ Κόκκινο Γεύμαρι. Μόλις ἔρθασαν ἀνέκει, τὸ σκυλὶ ἀρχίσε νὰ τρέχει μὲ τὰ δόλα του πρὸς τὰ ἐμπρός.

— “Ο Πλεύτων φεύγε”, εἶπεν, ἡ Ἀγγελική.

— Καθόλει! Βρήκε τὰ ίχνη του καὶ φέγγισε νὰ μήγα τὸν χάσουμε.

“Ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἔβλεπαν ἡδη τὸ σκυλὶ ποὺ δλένεν τούσε. “Βεπιταπότης στὸ κέμπτο σόδρος τὸ τείχον νὰ καταχρούμενο γύρω αλική.

— “Α! τώρα δὲ θὰ μεδοῦσεν ἔφθισαν ὁ Δρυτός. Καὶ ἔσπευσε μὲ δῆμος ταχύ.

Ο Ιάκωβος, ἀκούσαντας δῆματα ἀνθρώπου νὰ τρέχει πίσω του εστρέψε τὸ κεφάλι.

Ο Ιάκωβος ἀνεγνώρισε τὸ σκυλί του, ἀλλὰ ἡ ἔκπληξης του ἤταν μεγάλη, ἐπειδὴ δὲ μποροῦσε νὰ ἔννοησει ποὺ τὸν ἥιστον ἔγινε τὸ σκυλί, ἀτ’ εὖ ἡ πόρτα τῆς αὐλῆς τοῦ σπιτιοῦ ζεῖται ἔντονες ἡγεμονίες.

Κάποια ὀποία τοῦ πέρασε ἀμέσως από τὸ νοσ καὶ ἔστρεψε πίσω κυρτάζοντας ἀνήσυχη πρέστης τὸ δίσθος τοῦ δρόμου.

Τοῦ ἔσπειρης δὲ τὸ δέρμα τοῦ σκυλού ποὺ ἔκνευσε ἐξεργάσθησε τὸ σκυλί, ἀντετέλειψε τὸν ἥιστον τοῦ σπιτιοῦ, διέπειρε τὸν ἥιστον τοῦ σπιτιοῦ, διέπειρε τὸν ἥιστον τοῦ σπιτιοῦ.

Τὸν καρδιά του ἐπλημμύριζε μιὰ ἀγωνίωδης ἔκδυσική προσδοκία. Ήταν αὐτός; Ο Δρυτός τὸν παρηκολούθησε. Δέ μποροῦσε νὰ νοσήσῃ, θάνατον, ἀσφαλῶς, δ ἀρτού, λίως καὶ ἡ γυναίκα του, ποὺ τὸν κατεδίωκαν νὰ τοῦ ἀποσπάσουν τὰ πυρίδια καὶ νὰ τὸν σκοτώσουν.

“Η σκιὰ δλένεν ἔπλησταξε. Προχωροῦσε μὲ προσφορά τὴν ἀκρηγάρη τοῦ δέρμου. Προχωροῦσε βρχ δύτατα καὶ δισταχτικά.

“Οσο ἔπλησταξε διάκονος ἡρχίζε νὰ πειθεῖται: δὲν εἰνε δ Δρυτός. Οδρίκη, επει στὸ γυιό του, θα παιδί μου ἔδω.

Τραβήχτηκε λίγα δῆματα μέσα στὸν ἀγρό πεδίο ἔξετεντο πλαγίων τοῦ δρόμου καὶ δόσθε τὸ γυιό του νὰ καθήσεις χάρω.

— Οδρίκη, κράτησε στὴν ἀγκαλιά την ἀδερφούδα σου λίγα λεφτά. Θὰ γυρίσω διέμεσω! Πλεύτων στάσις δὲν!

Τὲ σκυλὶ σὰν νὰ ἔκαταλαβε τὶ ἔσχατον καὶ προσταχῇ τοῦ κυρίου του ἀπλώθηκε στὰ πόδια τοῦ Οδρίκη καὶ τὰ μάτια του ἀστραφτοῦσαν.

Ο Ιάκωβος ἀφ’ εὑρίσκεις τὸ προσπότερον μέσα στὸν ἀγρό πεδίο τοῦ δρόμου. Προχωροῦσε μὲ προσφορά τὴν ἀκρηγάρη τοῦ δέρμου. Ηταν ἀποφασιμένος νὰ ἔκπληξεις μιὰ γιὰ πάντα τοῦ λογαριασμούς του μὲ τὸν προσβολέα τῆς εἰκονογενειακῆς του τιμῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΙΑ

*** Ο καιρός, μέσα σιεχιμωνιάτικες του φούριες,

— Μᾶς ἔκανε καὶ μερικά διαλείμματα λιανάδας.

— Μᾶς δποι καὶ νάνε, τι θὰ κάνεις μεριστεῖς;

— Ο Φλεβάρεις καὶ ἀ φλεβίζει καὶ λοικιριές «μωρίσιε» λέεις δ λαός,

— Μᾶς βασίζει τὰ προγνωστικά του πάνω σὲ παραπορήσεις αιώνων.

— Μᾶς ἔστειλε κιόλας μάλιστα τὰ κατερισμάτα της καὶ καλὴ θεα τῶν αιγαίνων βουνῶν.

— Ο ανεμῶνες γιόμισαν τὰ κωράφια καὶ τὶς πλαγιές.

— Μᾶς, τριανταφυλλίδες καὶ ἀλεσπρές σὰν βατούλουδα.

— Κ’ οι ἀγράπειτες ἀρχίσαν νὰ ἀναστρέψουν στὶς φράξεις τὰ λιγυάτα τους σύριγκας μετά τὰ τερψιθεντικά πόσια.

— Τις φραίνουνται κυρίως τὰ κατουάματα;

— Πού ἔκτιμον ἔξαιρετικά — γευστικῶς πάνγες — τὸ ὄρασι αὐτὸν ἀναρρηγητικό τῶν ἀγρών.

*** Τὸ λαικόλουσούνδι ποὺ αναρχεί καὶ τὸ μέσον στὶς στιξεις αὐλεῖς καὶ μέσα στὰ χωράφια,

— Είνε δ νάρκισσος.

— Κατημέρια τὰ λένε ἔδω. “Ιτσα σαλλά μέρη τῆς Ελλάδας.

— Ασπρα, μισκούβλα μὲ κέτινη στραφάνη πετάλων στὴ μέθη.

*** Οι χιώτικες φημερίδες περιτρέφουν μὲ ζωράρια χρώματα τὴν τρομερή τρικυμία πεδίο δέσσισις ἀλμπέρτες τὶς περασμένες,

— Πιστή στὸ δροπολόγο της καὶ εύσταχτης στὴν πετάλων στὴ μέθη.

— Πού δένεις τὸν ιανόν; Είναι πού δένεις τὸν ιανόν;

— Τὸν ιανόν; Είναι πού δένεις τὸν ιανόν;

— Είναι πού δένεις τὸν ιανόν;

ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΟΥΚΕΡ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια εκ τοῦ προηγουμένου)

Είδημες ἔπειτα τὸ σῶμα τῆς δυστυχούμενης Δουκίτις μὲ δλῆγη τὴν νεκρήνη διερφάδι του. Μιὰ ἀπέχθεια κατεῖχε ἕλην μετα τὴν φυγὴν γιὰ τὸ δρωμέρδι πνεύμα πεδικοτοιχίας τῶρα τὰ σῶμα τῆς Δουκίτις. Εἶδη καὶ τὰ μέτρα τοῦ Ἀρθούρου νὰ γίνονται ακληρά, καθὼς τὴν ἐκστέχει. Επει μάλιστα πρὸς τὸν Βλν "Ἐλσιγγ:

— Αὐτὸς εἰ τὸ σῶμα τῆς Δουκίτις ἡ κανένας δικιάνας μὲ τὴ μερή της;

Φυγόταν σὺν ἐνιάτης τῆς Δουκίτις τὸ φρικόδεξετες σῶμα, καθὼς ἦτοι ἐπιλωμένο μέσα στὸ φέρετρο, μὲ τὰ σουδίερα δόγκια του, τὰ αἰματοδρέμενα του χειλίου, που προκαλεῖσαν ρίγο, αὐτὸν τὴν ἐκπομπήν της ἐκτινάχει ὑπαρξίας που ἐμπολαῖε σὰ νὰ εἰρωνεύεται τὴν γλυκεῖα ἀγνότητα τῆς Δουκίτις.

"Ο Βλν "Ἐλσιγγ μὲ τὴ συνειδημένη του μεθοδίας, ἀρχίσε νὰ πάρει τὸ πάροχον ἐργάζεται ἀπὸ τὸ σάκκο του, τὰ ἀιματοδρέμενα του χειλίου, που προκαλεῖσαν ρίγο, αὐτὸν τὴν ἐκπομπήν της ἐκτινάχει ὑπαρξίας που ἐμπολαῖε σὰ νὰ εἰρωνεύεται τὴν γλυκεῖα ἀγνότητα τῆς Δουκίτις.

— Ο Βλν "Ἐλσιγγ μὲ τὴ συνειδημένη του μεθοδίας, ἀρχίσε νὰ πάρει τὸ πάροχον ἐργάζεται ἀπὸ τὸ σάκκο του, που προκαλεῖσαν ρίγο, αὐτὸν τὴν ἐκπομπήν της ἐκτινάχει ὑπαρξίας που ἐμπολαῖε σὰ νὰ εἰρωνεύεται τὴν γλυκεῖα ἀγνότητα τῆς Δουκίτις.

— Πρὸς τὸν δρόμο, που τὴν ἀνάψει σὲ μιὰ γωνία του κενοτάφου ἐπειτα τὰ χειρουργικὰ του μαχαιρίων καὶ τέλος μὲ σφραγιδήν ἔβιλεν ἀφήναντα, πάρα τρόπων διατελώντων καὶ μήκος τριών πόδων. Τὴν μὲτα ἀκρη τῆς σφήνας; τὴν ἔκαψε στὴν τρόπο τῆς λυχνίας καὶ τὴν ἔκαψε στὴν τρόπο τῆς σκληρής καὶ νὰ τὸν εἴπῃ:

— Εγώ θ' ἀναλάβω τὸ βρύον ἔργον. Ήπειτα μετα τὸ πρέπει νὰ κάμω με τὸν σωπήν της προτειμούσας του, εἰπει πρὸς ἄμπες ποὺ περιμένει μὲ δημητρόνες.

— Πρὶν δρχίσῃμε τὸ ἔργο μας ἀπέρρεψε μου νὰ σε, πῶ τὸ δέξης, τὸ δόπιον εἰ-ε σιμπέρεται τῆς πείρης τῶν ἀρχαίων καὶ δλων ἐσεντον ποὺ μελέτησαν τὸ φαιγόμενο τῶν ζωνέρων. Μόλις κανεῖς γίνεται καὶ διδούσι τὸν ἀκολουθεῖσαν καὶ κατά τὰς κατάρρας. Δεν πεθαίνει πιὰ ποτὲ ἀλλὰ ζει ἐπὸ γε εἰς τὴν στηρίξεις αὐτὸν στὴν τρόπο τῆς νεκρᾶς, αὐτὸν στὸ μέρος δικριθῶς τῆς καρδιᾶς. Μὲ τὸ ἀλιό σου χέρικρα τὸ κόπη τὴν σφύραν. Ήμεις θὰ προσαυξάνειμε γύρω σου. "Οσας αὐτὸν κάμω νόμης χτύπησε δυνατά, ἐν διόρματι του Θεοῦ, μὲ τὴν σφύρη την σφήναν, δισταγή νὰ διατρυπήσῃ τὴν καρδιάν της! Αὐτὸς δρόμον πρὸς τὸ παρόν. Πρόσεξε μόνον μὴ δειλιάσῃς. "Απας ἀρχίσεις πρέπει καὶ νὰ σέλνει στὴ φύλακή ἔναν ἀρχιεπιμορίη σὸν τὸν" Αλ Καπόνε.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φίλε, σὲ συγχάριω.

"Εχε θάρρος, ἀλλάζει στηματα

γιανιάς είναι αὐτοί καὶ οὐ περίσσουν.

— Τι πρέπει νὰ κάμω; Ξανα-

ρώησεν δ. Αρθούρος.

— Πάρε αὐτὴ τὴν αιχμὴρή σφήνα, τὸν εἴπειν δ. Βλν "Ἐλσιγγ.

— Γεννατέ φ

